

WIELKA BRYTANIA – WERYFIKACJA URZĘDNIKÓW PAŃSTWOWYCH
(Civil Service) za:

IDENTYFIKOWANIE PRZESZKÓD (w pełnieniu funkcji wymagających dostępu do informacji tajnych).

A. Procedura "czystki"

W roku 1945 ucieczka Igora Guzenko zapoczątkowała szereg wydarzeń, które w efekcie doprowadziły do zdemaskowania siatek szpiegowskich w Kanadzie, USA i Wielkiej Brytanii. Liczni urzędnicy państwowi (civil servants) podejrzani o komunistyczne lub faszystowskie sympatie zostali przeniesieni na stanowiska neutralne z punktu widzenia bezpieczeństwa. Poczynania te nie były początkowo ujawnione publicznie. Gdy w roku 1948 narosły obawy, że tajnych "czystek" nie da się ze względu na zakres zachować w tajemnicy, premier Attlee poinformował o nich w parlamencie. Procedura weryfikacji została zrewidowana w roku 1957. Jej zasady przedstawił 29 stycznia 1957 w Izbie Gmin Sekretarz skarbu Powell odpowiadając na piśmie na zadane mu na ten temat pytanie:

"Procedura została obecnie ustalona w sposób następujący:

1. Minister (któremu podlega Civil Service) zapoznaje się z informacjami, na podstawie których podejmuje decyzję, czy na ich podstawie wiarygodność urzędnika z punktu widzenia bezpieczeństwa nie w sposób oczywisty ("prima facie" – "na pierwszy rzut oka") może budzić wątpliwości. Urzędnik państwowy może być uznany za budzącego takie wątpliwości gdy:

a/ jest lub ma być zatrudniony w związku z wykonywaniem zadań, które mają zasadnicze znaczenia dla bezpieczeństwa Państwa a zarazem

b/ jest lub był niedawno członkiem Brytyjskiej Partii Komunistycznej lub w sposób budzący uzasadnione wątpliwości co do jego wiarygodności niedawno sympatyzował z komunizmem, współpracował z komunistami lub sympatykami komunizmu lub może być narażony na naciski ze strony komunistów.

Nie może podać żadnej mającej ogólne zastosowanie definicji "sympatyzowania" lub "współdziałania" wymienionego powyżej w punkcie (b). Każdy przypadek będzie analizowany w świetle konkretnych faktów.

2. Jeśli minister postanowi, że jest to przypadek w którym można podjąć natychmiastową decyzję ("prima facie"), urzędnik państwowy powinien zostać o tym bezzwłocznie poinformowany o zazwyczaj zostaje wysłany na specjalny płatny urlop; należy przy tym dołożyć starań, aby koledzy nie znali przyczyny jego nieobecności.

3. Jednocześnie urzędnik państwowy zostanie poinformowany o wszelkich faktach, na podstawie których postawiono mu zarzut jak data jego wstąpienia do partii, natura przypisywanych mu sympatii lub współdziałania, które pozwolą mu na oczyszczenie się z zarzutów. Jednak przekazywana informacja musi być w pewnym stopniu ograniczona i nie może obejmować szczegółów, które mogą spowodować ujawnienie źródeł pochodzenia dowodów.

4. Jednocześnie urzędnikowi państwowemu zostanie postawione pytanie, czy potwierdza czy odrzuca postawione mu zarzuty. Jeśli je potwierdza, dalsze postępowanie wobec niego będzie prowadzone zgodnie z ustaleniami opisanymi poniżej w ustępie 9 i 10. Jeśli je odrzuci, będzie miał czternaście dni na złożenie, jeśli uzna to za stosowne, odwołania na piśmie do ministra.

5. Minister ponownie rozważy swą pierwotną decyzję w świetle wszelkich argumentów zawartych w zażaleniu urzędnika. Jeśli minister uzna, że nie ma żadnych podstaw do zmiany decyzji, urzędnik państwowy zostanie o tym poinformowany i będzie miał siedem dni na rozważenie, czy chce złożyć zażalenie do Trzech Doradców. Jeśli nie skorzysta z prawa złożenia takiego zażalenia, dalsze postępowanie będzie przebiegało zgodnie z postanowieniami ustępu 8. Jeśli złoży zażalenie do Trzech Doradców, ci ostatni będą poproszeni o jego rozpatrzenie w możliwie najkrótszym czasie.

6. Funkcje Trzech Doradców wyznacza zakres ich kompetencji. W wypadku gdy nie ma żadnej sugestii świadczącej o komunistycznych powiązaniach lub współpracy, sprawy związane z defektami charakterystycznymi nie będą przekazywane trybunałowi, zaś odwołania będą rozpatrywane zgodnie z normalną procedurą dyscyplinarną poszczególnych departamentów.

7. Sprawując swe funkcje Doradcy będą brali pod uwagę zażalenie urzędnika państwowego. Jeśli będzie sobie tego życzył, przesłuchają go. Może on również poprosić osoby trzecie o składanie zeznań na temat jego przeszłości, rzetelności i cech charakteru. Jednak podczas przesłuchań nie może mu towarzyszyć (lub go reprezentować) osoba trzecia. Ze względu na szczególny charakter tych przypadków, postępowanie musi być prowadzone w taki sposób, aby ani źródła dowodów ani dowody, które mogą ujawnić te źródła nie zostały ujawnione osobom zainteresowanym. Doradcy będą więc uważali z ważny element swych funkcji czuwanie nad tym, aby każdy, kto staje przed nimi mógł w pełni przedstawić swe stanowisko o będą postępowali tak, aby przesłuchiwany miał jak najlepszą możliwość przedstawiania spraw, na które chce zwrócić ich uwagę.

8. Po otrzymaniu raportu Trzech Doradców, minister rozważy swą pierwotną decyzję i jeśli postanowi o jej utrzymaniu, umożliwi urzędnikowi państwowemu, przed wszczęciem ostatecznych kroków, złożenia zażalenia do siebie samego lub swego przedstawiciela. Podobna możliwość będzie stworzona w wypadku, gdy urzędnik nie życzył sobie aby jego sprawa była przedstawiona Trzem Doradcom.

9. Jeśli pierwotna decyzja zostanie utrzymana, urzędnik państwowy zostanie przesunięty na stanowisko nie wymagające znajomości tajemnic w swoim departamencie lub, gdy jest to niemożliwe, zostanie przeniesiony na takie stanowisko w innym departamencie. Jeśli należy do kategorii osób, które mogą być zatrudnione jedynie na stanowiskach wymagających znajomości tajemnic, lub gdy jego kwalifikacje czy doświadczenie powodują, że nie można dlań znaleźć żadnego innego stanowiska w służbie publicznej, będzie musiał być zwolniony, chyba, że zgodzi się na złożenie rezygnacji. W każdym wypadku należy stworzyć mu taką możliwość.

10/ Przed podjęciem decyzji o przeniesieniu lub, w ostatecznym wypadku, zwolnieniu, (z rezygnacją jako alternatywą) związek pracowników służby publicznej powinien móc zaproponować przeniesienie na inne stanowisko, które uważa za bardziej odpowiednie lub zaproponować przeniesienie jako alternatywę zwolnienia lub rezygnacji."

UWAGI:

1. Zgodnie z wyjaśnieniami zamieszczonymi po tym tekście Doradcy mają przekazać ministrowi opinię oceniającą, czy są racjonalne podstawy dla przypuszczenia, że dana osoba ma rzeczywiście takie sympatie lub powiązania. Jeśli mają wątpliwości, powinni przekazać własną ocenę przedłożonych dowodów. W każdym wypadku, powinni uzasadniać swój pogląd. Defekty charakterologiczne (osobowościowe) powinny być brane pod uwagę tylko w tym wypadku, jeśli mają wpływ na sympatie lub powiązania.

Ocena, czy dane stanowisko "związane jest z pracą w dziedzinach mających żywo-
tne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa, należy wyłącznie do ministra.

Do rewizji tego trybu postępowania doszło po ogłoszeniu Wyników Prac Konferencji Radców Prywatnych na temat bezpieczeństwa (Privy Council /Rada Prywatna/ - w Wielkiej Brytanii ciało złożone z wybitnych polityków i specjalistów, do którego król lub królowa może zwracać się o radę w niektórych ważnych kwestiach) w roku 1956 po ucieczce Burgessa i Mazleana do ZSRR. Trzej Doradcy są też instancją odwoławczą dla osób, którym odmówiono "positive vetting" (patrz niżej, część B) i w niektórych wypadkach deportacji.

2. Do roku 1954 124 urzędników państwowych zostało usuniętych ze stanowisk ze względów bezpieczeństwa. Spośród nich zwolniono od 20 do 30 osób; prawie tyleż złożyło rezygnację. Pozostali zostali przeniesieni.

3. Od roku 1962 urzędnikowi państwowemu stającemu po raz pierwszy przed Trzema Doradcami może towarzyszyć "przyjaciół". Nie można brać w krzyżowy ogień pytań świadków strony rządowej.

4. Sytuacja kontrahentów (prywatnych) rządu mających do czynienia z materiałami tajnymi była przedmiotem memorandum Ministerstwa Obrony. Standardowe wymagania wobec kontrahentów rządu mogą między innymi obejmować: 1/ wymóg aby kontrahenci podjęli wszelkie niezbędne kroki dla zapewnienia, aby wszystkie osoby zatrudnione przy realizacji kontraktu były powiadomione o obowiązywaniu Ustawy tajemnicy państwowej; 2/ zapewnienie aby rząd mógł wymagać nie dopuszczenia do wiadomo-

ści objętych tajemnicą wymienionych z nazwiska pracowników kontrahenta; 3/ podpisanie przez wskazanych przez rząd pracowników kontrahenta oświadczenia potwierdzającego świadomość obowiązywania Ustawy o tajemnicy. Od roku 1956 w wypadku zastosowania p. 2/ istnieje możliwość odwołania się do Trzech Doradców.

5. Trzej Doradcy nie zasiadli od roku 1969. Obecnie trzech Doradców to dwaj byli stali sekretarze departamentów Home Civil Service i były sekretarz generalny Krajowej Rady Pracowników Służby Publicznej. Rząd zgodził się na to, aby następca obecnego przewodniczącego był przedstawiciel sądownictwa.

6. Zasadniczą kwestią jest rozstrzygnięcie, czy względy bezpieczeństwa usprawiedliwiają zastosowanie procedury, która jest sprzeczna z elementarnym poczuciem sprawiedliwości. Przede wszystkim dla tego, że zainteresowany nie jest w pełni świadomy stawianych mu zarzutów. W roku 1956 Konferencja Privy Counselors stwierdziła, że prawidłowe jest kładzenie głównego nacisku raczej na interes bezpieczeństwa państwa niż na ochronę interesów jednostki. Przeciwnego zdania jest Rada Związków Zawodowych Pracowników Państwowych.

7. Procedura przeprowadzenia czystek została ustanowiona dla wyeliminowania osób o powiązaniach komunistycznych. Bardzo szybko zdano sobie sprawę, że ryzyko dla bezpieczeństwa państwa może wynikać również z takich wad charakterologicznych i osobowościowych jak pijaństwo, narkomania czy homoseksualizm, które mogą czynić osobę niegodną zaufania lub narażać ją na naciski lub szantaż ze strony obcych agentów. Jednak dopiero po ogłoszeniu Wyników Prac Konferencji Radców Prywatnych na temat bezpieczeństwa w roku 1956 rząd oświadczył publicznie, że takie wady mogą mieć wpływ na pozycję lub awans urzędnika państwowego. Przypadki te nie podlegają jurysdykcji Trzech Doradców, ale zainteresowany ma prawo odwoływania się do stałego zwierzchnika departamentu.

B. POSITIVE VETTING (aktywne wyszukiwanie przeszkód w zatrudnieniu na stanowiskach wymagających znajomości tajemnic państwowych; słowo "vetting" pochodzi od "veto").

"Z punktu widzenia współczesnych wymogów procedura czystek była prymitywna i wręcz naiwna" (Hennessy i Brownfeld, op. cit.s. 967). Władze Stanów Zjednoczonych uważały je za "słabe" (tamże s. 969). Aresztowanie i skazanie Klausa Fuchsa, fizyka atomowego, który zdradził tajemnice Rosjanom w roku 1950 spowodowało wprowadzenie czynnego (aktywnego) wyszukiwania przeszkód w pełnieniu funkcji wymagających dostępu do tajemnic zwanego po angielsku "positive vetting". Zamiast zwykłego upewnienia się, że służby specjalne nie mają w swych kartotekach i archiwach żadnych negatywnych materiałów, postanowiono podjąć czynne kroki dla zbadania jego wiarygodności. Procedura została opisana w następującym memorandum

MEMORANDUM MINISTERSTWA OBRONY SKIEROWANE DO KOMISJI OBRONY IZBY GMIN

PROCEDURY POSITIVE VETTING (t.j. czynnego, aktywnego wyszukiwania przeszkód w zatrudnieniu zwana dalej w tekście PV) W SŁUŻBIE JEGO KRÓLEWSKIEJ MOŚCI I W MINISTERSTWIE OBRONY.

Krótki opis systemu

1. Wprowadzenie Positive Vetting (PV) zostało zapowiedziane w komunikacie prasowym z 8 stycznia 1952. Oto jego treść:

"Rząd Jego Królewskiej Mości rozważył tryb postępowania dla zapewnienia wiarygodności z punktu widzenia bezpieczeństwa pracowników służb państwowych mających dostęp do tajemnic szczególnego znaczenia, przede wszystkim pracujących na stanowiskach wymagających dostępu do tajnych informacji na temat energii atomowej.

Pozostawiono, że wobec osób pracujących na takich stanowiskach lub ubiegających się o nie będą podejmowane specjalne dochodzenia. Dodatkowe informacje będą zebrane od samych zainteresowanych i od innych osób, tak aby dany minister mógł ocenić, czy takie (tajne) wiadomości mogą być im powierzone. Każda osoba uznana za nie nadającą się, w tym członkowie organizacji komunistycznych i faszystowskich lub ich sympatycy związani z tymi organizacjami w sposób budzący uzasadnione wątpliwości co do ich lojalności, nie będą mieli dostępu do takich stanowisk. Zabezpieczenia ustanowione przez poprzedni rząd dla osób odsuniętych od pracy związanej z dostępem do tajemnic w Służbie Publicznej z powodu takich powiązań będą utrzymane i pracownicy będą przenoszeni na inne stanowiska gdy tylko to będzie możliwe".

2. PV stosuje się do wszystkich urzędników państwowych, których obowiązki wymagają stałego i regularnego dostępu do informacji tajnych najwyższego znaczenia. Istnieje jeszcze inna ograniczona kategoria tajemnic dostępu do których wymaga PV.

3. Positive Vetting (procedura czynnego wykrywania przeszkód w zatrudnieniu zwana tu PV) przebiega etapowo:

- a/ sprawdzenie w kartotekach i archiwach;
- b/ wypełnienie przez zainteresowanego kwestionariusza bezpieczeństwa, którego wzór dołączony jest do memorandum;
- c/ zwrócenie się na piśmie do osób, które wypełniający kwestionariusz podał jako mogące zaświadczyć o jego obyczajach i charakterze;
- d/ badania w terenie przeprowadzone przez właściwą jednostkę Służb Bezpieczeństwa.

4. Osoby dostarczające referencji muszą dobrze znać prywatnie sprawdzanego przez co najmniej pięć lat i być zdolne do wydania o nim opinii. Osoba wydająca opinię nie może być krewnym opiniowanego ani jego bezpośrednim zwierzchnikiem.

5. W ramach badań terenowych funkcjonariusz przeprowadzający PV musi zebrać informacje na temat sprawdzanej osoby, jej najbliższych krewnych, organizacji i stowarzyszeń do których należy, i jej zainteresowań. Funkcjonariusz prowadzący wywiady jest również zobowiązany do zobaczenia się z co najmniej dwiema osobami spośród zaproponowanych jako opiniujący przez samego sprawdzanego oraz z poprzednimi pracodawcami o zwierzchnikami tak aby zapoznać się z przeszłością zawodową badanego na przestrzeni ostatnich 10 lat (za wyjątkiem osób pozostających w służbie publicznej przez okres nie krótszy niż 5 lat, które mogą być zaakceptowane ze względu na zazwyczaj bardzo dobrą znajomość tych osób w ścisłym gronie pracowników państwowych). Osoba sprawdzana jest zawsze przesłuchiwana ... (słowo nieczytelne). Na podstawie tych rozmów tworzy się możliwie najpełniejszy obraz charakteru badanego a prowadzącemu sprawę funkcjonariuszowi pozostawia się dużą swobodę w prowadzeniu badań terenowych.

6. Gdy prowadzący sprawdzenie terenowe funkcjonariusz zgromadzi wszystkie informacje przekazuje je funkcjonariuszowi odpowiedzialnemu za ich ocenę i podjęcie decyzji o przydatności do służby. PV nie może w każdym przypadku dostarczyć dowodów nieskazitelności badanego gdy jest on dyskretny i postanowi ukryć pewne aspekty swego życia. Pozwala jednak Ministerstwu Obrony na niedopuszczenie do stanowisk wymagających dostępu do tajemnic najwyższego znaczenia liczby osób, których wiarygodność budzi wątpliwości.

Okresowe sprawdziany PV (osób mających dostęp do tajemnic państwowych).

7. Sprawdziany PV są prowadzone co pięć lat z wyjątkiem osób w wieku poniżej lat 21 w stosunku do których sprawdzenie przeprowadzane jest corocznie.

8. Sprawdzenie polega na:

- a/ wypełnieniu przez sprawdzanego kwestionariusza;
- b/ zbadaniu akt osobistych i akt bezpieczeństwa;
- c/ złożeniu raportu dotyczącego wiarygodności i ogólnej charakterystyki osobowości przez zwierzchnika sprawdzanego;

d/ w wypadku gdy departament uzna to za stosowne, rozmowa z zainteresowanym lub osobami, które dostarczyły mu referencji.

9. Pozytywny wynik postępowania sprawdzającego jest oczywiście uważany za ważny dopiero w chwili jego zakończenia. Nie można mieć gwarancji, że sympatie, postępowanie lub okoliczności nie ulegną następnie jakiejś zmianie, która może mieć wpływ na wiarygodność danej osoby. Jest jednak sprawą ważną, aby każda nowa informacja, która może mieć wpływ na wiarygodność osoby zajmującej istotne z punktu widzenia zachowania tajemnicy stanowisko była szybko przekazywana zainteresowanemu dyrektorowi działu bezpieczeństwa.

UWAGI:

1. Procedury PV były analizowane przez specjalne komisje parlamentarne. Poza tym, rozważano też poszczególne przypadki, takie jak sprawa skazanych na mocy Ustawy o tajemnicy państwowej G.A.Prima i Ph.L.Aldriga, którzy uzyskali pozytywny wynik P.V. oraz sprawa komisarza Trestraila, który zrezygnował po ujawnieniu jego skłonności homoseksualnych. Pewne informacje na ten temat są również zawarte w memorandum Komisji Obrony (1982-1983).

2. W roku 1950 sądzono, że procedurą PV objętych będzie około 1000 stanowisk. W roku 1982 liczba objętych nią stanowisk osiągnęła 68 tysięcy. Komisja zauważa, że procedury są kosztowne i czasochłonne. Zaleciła przegląd listy stanowisk podlegających procedurze. Przede wszystkim nie powinna ona automatycznie obowiązywać wobec urzędników od szczebla podsekretarza stanu oraz pracowników prywatnych sekretariatów ministrów. PV pozostaje obowiązującą wobec wszystkich pracowników służb dyplomatycznych i specjalnych działów policji. Jest również stosowana w Agencji Energii Atomowej i w firmach, które zawierają kontrakty wymagające dostępu do informacji tajnych.

PV nie obowiązuje ministrów politycznych, jednak w chwili powołania są oni informowani o problemach i procedurach związanych z bezpieczeństwem. Stosuje się jednak wobec doradców ministrów mających stały dostęp do tajemnic państwowych szczególnego znaczenia.

3. Kryteria weryfikacji.

"Pod rządami obecnych zasad, istnieje domniemanie, że dana osoba nie powinna uzyskać PV jeżeli jeden lub więcej starannie dobranych wskaźników wskazuje na to, że nie jest on godzien zaufania. Poza oczywistymi dowodami takimi jak zdrada, szpiegostwo, sabotaż czy terroryzm skierowany przeciwko państwu, stosowane kryteria można podzielić na trzy zasadnicze kategorie:

a/ członkostwo lub sympatyzowanie z organizacją wywrotową;

b/ "wady charakteru": są to czynniki odnoszące się do cech charakteru lub zachowań sprawiających, że na danej osobie nie można polegać lub że jest ona podatna na szantaż lub naciski ze strony obcych służb wywiadowczych;

c/ okoliczności niezależne od danej osoby, takie jak pochodzenie z kraju komunistycznego, które mimo niehagannego prowadzenia i charakteru muszą być brane pod uwagę, bowiem mogą być źródłem nacisków podważających lojalność danej osoby i uczynić ją wrażliwą na naciski ze strony obcych służb wywiadowczych".

Komisja Bezpieczeństwa zaleciła, by w Home Civil Service (urzędnicy państwowi pracujący na terenie Wielkiej Brytanii) skłonności homoseksualne u mężczyzn nie były traktowane jako absolutnie uniemożliwiające uzyskania PV, ale aby każdy przypadek był traktowany indywidualnie, zwracając szczególną uwagę na to, czy sposób w jaki dana osoba realizuje swe skłonności nie budzi podejrzeń co do jej wiarygodności i dyskrecji. Jednak homoseksualizm powinien w dalszym ciągu stanowić bezwzględną przeszkodę w służbie dyplomatycznej i siłach zbrojnych. W swym memorandum do Komisji Obrony MOD (?) (chyba chodzi o Ministerstwo Obrony) wymienia następujące cechy jako uniemożliwiające zajmowanie stanowiska wymagającego PV: "poważna niedyskrecja, pijactwo lub narkomania, nieuczciwość, skazanie za poważne przestępstwa kryminalne, poważne trudności finansowe, podatność na naciski w wyniku odbiegających od normy zachowań seksualnych lub poważna choroba psychiczna".

4. ODWOŁANIA, jeśli urzędnikowi odmówiono PV ze względu na defekt charakteru i będzie to miało negatywny wpływ na jego karierę, jest o tym zazwyczaj informowany i może odwołać się do stałego zwierzchnika departamentu. W MOD, gdy jest to możliwe, zainteresowanemu przekazuje się na piśmie informację o faktach, na których oparto negatywną decyzję. Jeśli zainteresowany sobie tego życzy, podczas wszystkich rozmów związanych z odwołaniem się od decyzji może mu towarzyszyć przyjaciel albo przedstawiciel związków zawodowych. Komisja Bezpieczeństwa zaleciła, aby w każdym wypadku udzielana była informacja na piśmie; rząd zobowiązał się do rozważenia zalecenia. Gdy odmowa wynika ze względów bezpieczeństwa państwa, przysługuje odwołanie do Trzech Doradców (patrz wyżej).

Rada Związków Zawodowych Pracowników Państwowych domagała się, aby we wszystkich wypadkach procedura PV obejmowała: 1/ możliwie pełne wyliczenia zarzutów stawianych urzędnikowi; 2/ prawo odwoływania się do ciała w rodzaju Trzech Doradców poza departamentem; 3/ prawo do tego, aby podczas całego postępowania urzędnik był reprezentowany przez "przyjaciela", którym może być przedstawiciel związku zawodowego.

Procedury PV mogą być stosowane wobec pracowników firm mających do czynienia z tajnymi informacjami (patrz wyżej).

5. W swym raporcie na temat przypadku Trestaila, lord Bridge stwierdził, że procedury PV nie są i nie mogą być nieomyślne. W analizowanym wypadku zostały przeprowadzone sprawnie i rzetelnie. Gdy dana osoba dokłada starań dla ukrycia dyskwalifikujących ją faktów, prowadzący dochodzenie staje przed zadaniem wprost niewykonalnym. Takie fakty mogą być wykryte za pomocą długotrwałej tajnej obserwacji życia prywatnego danego osobnika. Jednak takie postępowanie pociągnęłoby za sobą wielkie koszty i bynajmniej nie w każdym wypadku było uwieńczone sukcesem oraz byłoby uważane przez większość urzędników państwowych za nieusprawiedliwione wkraczanie w ich sferę prywatną.

Po sprawie Prima, Komisja Bezpieczeństwa zaproponowała udoskonalenie procedury PV. Na przykład, przeprowadzenie rozmów informacyjnych nie tylko z osobami wskazanymi jako źródło referencji przez samego zainteresowanego, ale i z innymi niezależnymi informatorami. Powinno się też zapewnić wgląd do dokumentacji medycznej. Komisja zaleciła też podjęcie prób zastosowania poligrafu ("wykrywacza kłamstw") i testów psychologicznych. Rząd zastosował się do zalecenia zastosowania poligrafu (rok 1983). Pytania mają się ograniczać do spraw związanych z działalnością kontrwywiadowczą obcych służb jak np. ryzyko nacisków z ich strony, a nie będą dotyczyły takich spraw jak styl życia, karalność, narkomania, życie seksualne czy sytuacja finansowa. W żadnym wypadku negatywny wynik badania za pomocą poligrafu nie może być jedyną podstawą dla oceny negatywnej jeśli nie jest potwierdzony w jakiś inny sposób. Związek Urzędników Państwowych ostro zaprotestował przeciwko zastosowaniu poligrafu nazywając tę metodę "niepożądaną, niesprawiedliwą i nieskuteczną" (memorandum do Komisji Obrony).